

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vanden Feestdagh van S. Margariete, vande onwtsprelelijcke glorie der
Heyligen, ooc voor den minsten arbeydt. Dat XLVI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

want vande cracht der Communie schenen de
berdiensten der Heyligen vermeerderet te wor-
den: waerom als dese haer verwonderde al oft
de Apostelen ooc niet genoegsaem berdienste
gehadt en hadden/ hoe wel sy dicwils op aert-
rijck het selue sacrificie opgeoffert hadden: soo
isse dooz dusdanige gelyckenisse geleert gewor-
den/ dat hoe wel de Coninginne genoegh ver-
eert is/ om datse met de Coninc vereenicht is/
soo ist nochtans datse seer glorieert en groote
genoechte scheidt in haer dochter op de feest van
haer byploft/ soo verhenghen hen ooc alle de
Heyligen met een siele die het H. Sacrament des
autsers met deuotie ontfanght.

Vanden Feestdagh van S. Margariete, vande on-
wtsprekelijcke glorie der Heyligen, ooc voo-
den minsten arbeydt.

DAT XLVI. CAPITTEL.

HE was den Feestdagh vande doozluch-
tige en saligste Margariete/ en dese was
ter besperen tijt met haer deuotie besich/ en de
glorieuse Maeght die heeft haer aen dese ver-
penbaert/ heel blommigh ende groepende inde
teught vande onbedersfelycke eelwicheyt/ ende
wonderlyc verciert met onbergelijckelijck cie-
teersel der glozen/ staede vooz den thoon van
de maesteyt Godts. En als men begoft het Keli-
Virgo veneranda, scheen de Coninc der glozen
de Heere Iesus tot te schieten/ wt de onbebleete
supuerheyt van syn onnooselste ende Maeght-
delijcke menscheyt een blinkende claerheyt/
en daer mede te verlichten het Maeghtelijck
paragoen S. Margariete/ als om in haer siele
te vernieuwen / ende te verdubbeleten de ber-
diensten van haren supueren Maeghdom: indet
manter

manieren gelijck eenen ſchilder een tafereel nu
 fraey verciert/ verniffende dat noch meer doet
 blincken. Onder de woorden / In magna ſtans
 conſtancia, heeft de Sonē Godts wederom een
 wonderlijcke claerheyt wtgeſchoten tot de on-
 bergelijcke glorie van ſijn onnooſelſte ende bit-
 terſte Paſſie/inde ſiele vande Maeght tot een
 vermeerderinge van haer glorie/en een ophoo-
 pinghe der verdienſten vande Paſſie van ſijn
 bzuyt / waer mede ſy onwtſprekelyck verciert
 werdt. Daer na als men inden hymno ſanch:
 Sponſi que reddens præmia, de Heere als ſmeec-
 kende met ſijn bzuyt S. Margariete/heeft ge-
 ſeyt: En heb ic v niet genoeghſaem o dochter v
 verdienſten opgehoopt/om dat ic nu vermaect
 worde van loon te geuen: Ende ſo vriendelijck
 haer feeſterende / heeft de Heere tot hem inghe-
 trocken de deuotie van alle die door de geheele
 werelt den feeſtdagh van S. Margariete
 bieren: ende daer mede heeft hy de glorieuſe
 Maeght S. Margariete als door onweerde-
 lijcken loon der verdienſten verheue gemaect.
 Hier na S. Margariete haer tot deſe bekeerē-
 de/heeft geſeyt: Weest verblijt ende verheught
 ſonderlinge wtuercozen van ingue Heere/wat
 ſekerlijcs na een wepnigh tijts (waer door ghy
 in deſe werelt niet verſcheyden ſiecten en tegē-
 ſpoet beſwaert wordt) ſult ghy inde ewige glo-
 rie altijd verheught zyn / al waer v vooz elck
 dogeblic vande lichaemlijcke beſwaringe duy-
 ſentmael duyſent iare der hemelſcher vertroo-
 ſtinge ſullen van uwen bruydegom en beinin-
 der gegenen worden. Want al wat ghy lydt in
 v herte oft lichaem/ dat ſeyndt hy v toe/ door
 een ſonderlinghe liefde: op dat ghy daer door
 met een onwtſprekelycke maniere van daghe
 tot

tot dage/van ure tot ure sout heyligh gemact
 worden/ende bereydt tot de ewighe salicheyt.
 Overlegt dat iek op dien dagh als is die gloze
 (daer ic my nu in verblide)vercreegh/soo niet
 gecert en werde/ gelijc ic nu bereert worde van
 alle de werelt/maer veel eer werd ic versmaeyt/
 en vā elc een werd ic als ellēdigh geacht. Daer
 om betrouwt/ want ghy sult ooc sonder twijfel
 dit leuen geluckelijc epnden/genietende sonder
 epnde de genoechlijcke omhelsinghen vanden
 onsterffelijcken Bypdegom / inde gloze vāde
 ouerhemelsche welhusticheden / die noch ooghe
 ghesien en heeft / noch oore ghehoort/nach in
 herte der menschen geelommen is/ die bereydt
 gemaect is voer die Godt beminnen.

Van S. Maria Magdalena, van een vvaerachtighe
 penitentie, saluinge ende goeden vville.

DAT XLVII. CAPITTEL.

DEn feestdagh werd ghehouden vande be-
 minster Jesu Christi / de saligste Maria
 Magdalena/en onder de besperen so beropen-
 baerde haer de vriendinne Christi met soo veel
 goutwe blommen die ontweerdeerlijc bloncken/
 ende met so veel costelijcke gesteenten bereiert/
 alsse wel eertijts met blecken der sonde besmet
 geweest was. En staende aen de rechter handt
 vande Sone Godts / scheense door den luyster
 van haer gloze het heel hemelsch Vaderlandt
 wonderlijck te verlichten/ende de Heere Jesus
 haer lieffelijc houtwende met haer kinneke/die
 wasse liefde betoonende met dese woorden.
 Waer door dese inden Geest geleert werd dat
 door de goutwe blommen de goedertierenheyt
 vande berinherticheydt beduydt werd/ waer
 door de Heere haer bermhertelijck haer sonden
 vergeuen